

ת"פ 20941/01/22 - מדינת ישראל נגד יזן איוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20941-01-22 מדינת ישראל נ' איוב(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד מוטי בניטה

המאשימה

נגד

יזן איוב ע"י עו"ד מוחמד מוקבל

הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של קשר לפשע, שתי גניבות רכב, סיוע לגניבת רכב והסעת שוהים בלתי חוקיים. ואלו עובדות האישום:

בסמוך ליום 27.12.21 קשר הנאשם עם שני קטינים תושבי שטחים ועם שני בגירים לגנוב בישראל מכוניות מסוג מזדה ולהעבירן לשטחים. לשם כך, השתמש הנאשם במכונית ביואיק השייכת לאביו (להלן: הביואיק).

ביום 27.12.21 הסיע הנאשם במכונית הביואיק את אחד הקושרים הבגירים ואת אחד הקטינים לשכונת בית הכרם בירושלים, ושם שני הקושרים התפרצו למכונית מסוג מזדה והתניעו אותה, והקטין נסע בה לשטחים. על פי כתב האישום בו הודה הנאשם, חלקו באירוע זה היה סיוע לגניבת רכב.

ביום 29.12.21 חבר הנאשם לארבעת הקושרים, והסיעם במכונית הביואיק כשבכליהם כלי פריצה ובהם מברגים, מפתחות אלן ופינצטה. בהמשך לכך, ביום 30.12.21, בסמוך לשעה 01:30 הגיע הנאשם עם יתר הקושרים לשכונת מלחה בירושלים, ושם החמישה התפרצו יחדיו למכונית מסוג מזדה והתניעו אותה ואחד הקטינים החל לנסוע בה. בהמשך, הנאשם ויתר הקושרים נסעו לשכונת קרית היובל בירושלים שם התפרצו יחד למכונית מזדה אחרת. הקושר הקטין הראשון נסע במכונית הגנובה הראשונה לכיוון השטחים ובדרכו חצה רמזור באור אדום והתנגש בניידות משטרה. הקטין השני נסע במכונית הגנובה השניה אל השטחים.

הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר דינוי שכלל את תיקון כתב האישום המקורי וללא הסכמה עונשית בין הצדדים.

להשלמת התמונה אוסיף, נגד שני הקושרים הבגירים הוגש לבית משפט זה כתב אישום בהליך נפרד (ת"פ 20946-01-22, מ"י נ' קוסבה ואח'). אחד מהשניים הורשע במסגרת הסדר דינוי וטרם נגזר דינו ועניינו של השני מתברר לפני ודינו טרם הוכרע. אחד משני הקושרים הקטינים העיד לפני בעניינו של המעורב הבגיר שנדון לפני, ונמסר בדיון כי הוא נדון לעונש של 16 חודשי מאסר, בגין מספר עבירות רכוש.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמד על חומרת מעשי הנאשם ופגיעתם בערכים המוגנים וביקש לקבוע מתחם עונש אחד של 30-60 חודשי מאסר. ביחס לעונש הראוי, הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם ויתר הנתונים וביקש למקמו באמצע המתחם, ולגזור עליו 45 חודשי מאסר לצד ענישה מותנית, קנס ופסילה.

ב"כ הנאשם טען, כי המניע העומד מאחורי המעשים הוא מצוקה כלכלית וכי מתחם העונש ההולם הוא 12-24 חודשי מאסר. ביחס לעונש הראוי טען, כי הנאשם חסך בזמן שיפוטי, עברו הפלילי של הנאשם אינו מן העניין ולאור אלה, וכן לאור נסיבות משפחתיות וגילו הצעיר, יש להקל עם הנאשם. בהקשר זה טען כי לא ביקש להפנות את הנאשם לשירות המבחן בשל הזמן הרב שלוקח להכין תסקיר.

הנאשם אמר כי הוא מתחרט על מעשיו והתחייב לא לשוב עליהם והוסיף כי הוא אב לילדה קטנה.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בשני מקרים בהם חבר לאחרים לשם הגעה לישראל מהשטחים וגניבת מכוניות:

במקרה אחד גנבו שותפיו של הנאשם מכונית אחת והנאשם סייע להם בכך, ובמקרה השני גנבו שתי מכוניות והנאשם השתתף כמבצע עיקרי. כמו כן במהלך ביצוע העבירות אחד משותפיו של הנאשם נהג באופן מסוכן, חצה רמזור אדום והתנגש בניידות משטרה.

בשל סמיכות הזמנים בין האירועים, יש לראות במכלול העבירות בהן הורשע הנאשם אירוע עברייני אחד לצורך קביעת המתחם, וכך טענו גם הצדדים. ואלו הנתונים אותם אביא בחשבון בקביעת המתחם:

גניבת רכב פוגעת בקניינו של בעליו החוקי של הרכב, ומעבר לנזק הכלכלי הישיר לבעל הרכב, היא גורמת נזק כלכלי עקיף לציבור כולו, הנושא בעלות הגבוהה של פרמיות הביטוח. בית המשפט העליון עמד זה מכבר על תופעת גניבות הרכב במדינה, ועל הפגיעה הקשה לחברה שזו יוצרת. ראו לדוגמה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.05.06):

למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך.

ר' גם ע"פ 2333/13, באסל סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים, פסקה 4):

"עבירה של גניבת רכב הוכרה זה מכבר כעבירה חמורה, הן על ידי המחוקק אשר קבע לצידה עונש מאסר ממושך וחמור משל עבירות גניבה אחרות, והן על ידי בית משפט זה, אשר עמד על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בגין ביצועה (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.12.2006); רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.12.2008); ע"פ 6331/10 אושרובסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (31.1.2011)). הנזק שנגרם כתוצאה מעבירה זו הוא רב, הן כלפי המשתמש ברכב שנגנב, והן כלפי הציבור בכללותו לנוכח העלאת פרמיות הביטוח בשל ריבוי גניבות."

מעבר לכך, גניבת רכב כרוכה בסיכון להתפתחותו של אירוע אלים במקרה של היתקלות בבעליו של הרכוש או בשוטרים אשר ינסו למנוע את גניבתו, ומעובדות האישום עולה כי סיכון זה התממש במקרה שלפני, שכן אחד הקושרים הקטינים פגע בניידות משטרה. אני ער לכך שלא יוחסה לנאשם עבירה בשל מעשיו של אותו שותף, אך מרדף אלים המסכן את חיי השוטרים ויתר המשתמשים בדרך הוא סיכון המתקיים בכל עבירת גניבת רכב ויש לבטאו בקביעת המתחם, במסגרת שיקולי ההרתעה.

לפיכך, בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את ריבוי המעשים (גניבה של שתי מכוניות וסיוע לגנוב מכונית שלישית) ואת החבירה למבצעים אחרים, מהם שניים קטינים ששהו בישראל שלא כדין - ומנגד את העובדה כי חלקו של הנאשם התמצה בהסעת המעורבים. כמו כן אביא בחשבון את רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות.

לאור זאת, מתחם העונש ההולם את מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שנה וחצי ועד שלוש וחצי שנים.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד שנת 1999, נשוי ואב לילדה קטנה.

לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2016 נדון כקטין ל-14 חודשי מאסר, בשל מספר עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

בשנת 2017 נדון ל-13 חודשי מאסר בשל מספר עבירות של ניסיון תקיפת שוטר והתפרעות. עונש זה כלל הפעלה שלא מאסר מותנה שהוטל עליו בתיק הקודם.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את גילו הצעיר ואת הודאתו במיוחס לו, אשר מלמדת על מודעותו לפסול שבמעשים. כמו כן הודאת הנאשם חסכה בזמן שיפוטי וביתר המשאבים הכרוכים בניהול משפט.

לחובת הנאשם הבאתי בחשבון כי חרף גילו הצעיר נשא בשני מאסרים בשל עבירות ביטחון. אמנם העבירות בהן הורשע הנאשם אינן עבירות רכוש, אך ניתן היה לצפות שמי שנשא במאסר משמעותי יורתע מלבצע גם עבירות שונות מאלו בהן הורשע - ולמרבה הצער הנאשם לא הפיק את הלקח הדרוש מהמאסרים בהם נשא.

בשים לב לאלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש עיקרי בצידו הנמוך-בינוני של המתחם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים

- א. שנתיים מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו של הנאשם, 29.12.21, גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.
- ב. שמונה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה נגד הרכוש שהיא פשע.
- ג. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה נגד הרכוש שהיא פשע.

עוון, קשר לפשע, או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.